

[Pia Kjærsgaard]

Helt uskyldige mennesker kan nu påføres denne livsfarlige sygdom, fordi dette Folketing har svigtet. Det er det, der skal ændres i dag.

Vi skal ikke blot hjælpe de personer, der er blevet ramt af AIDS, men vi skal også forebygge; ikke alene som Sundhedsstyrelsen forestiller sig, men også ved en effektiv registrering, så bl.a. læger og sygeplejepersonale ikke skal arbejde med patienter, der ikke ved, om de udgør en smittefare. De overreaktioner, som er set forskellige steder, skal naturligvis også samtidig i andre rammer. Det ligner ikke noget, at hospitalspersonale iklæder sig gummiforklæder og handsker, før de skal behandle en AIDS-patient.

Også i Odense Hjemmepleje har den været helt gal med sikkerhedsforanstaltninger, men det må vel tilskrives mangel på korrekt information fra sundhedsministeren.

Vi har et naturligt ansvar for, at politibetjente ikke udsættes for smitte af AIDS-ramte. Eller hvad med fængselsbetjente, der daglig er udsat for smitte blandt deres klienter?

For kort tid siden fremkom der et rystende eksempel, hvor en ung pige bevidst var blevet påført smitte af en AIDS-ramt mand, der gik i seng med hende. Da vi har en tåbelig lovgivning, kunne denne person ikke straffes, fordi den unge pige ikke var pligtig til at oplyse, hvem der havde smittet hende. Denne mandlige AIDS-dræber kan altså fortsætte sit virke totalt udfordret. Tænk på de prostituerede, der påfører deres kunder AIDS, uden at det indebærer strafmulighed. Hvad er det dog for et samfund, vi lever i? I sin tid blev tuberkulose ofte registreret, og et sted som Grønland var tuberkulose den hyppigste dødsårsag så sent som omkring 1955.

Nu har HIV-smitten nået Grønland, og en ny alvorlig trussel hænger over øen. Det har fået formanden for Atassut, hr. Steenholdt, til at foreslå AIDS-test for alle, der rejser ind i landet. Jeg forstår udmærket grønlandernes rædsel for denne dræbersygdom.

Ansvarlige politikere vil forstå denne holdning og vil forstå nødvendigheden af registrering generelt. Sundhedsstyrelsens kampagne har højst bremset lidt op for udviklingen i antallet af AIDS-smittede, men det ændrer ikke ved det faktum, at der hver dag bliver nye smittede, fordi der ikke sker registrering.

Hvorfor vil man ikke lade borgerne stå til ansvar for deres handlinger og for deres eventuelle smitte? Hvad er det, man er bange for at lovgive imod? Hvad skal vi med en straffelov, hvor man kan anklage AIDS-smittede, der bevidst smitter andre, for manddrab, når der ikke er pligt til eller mulighed for at finde personen?

Vi skal ikke fastholde frivilligheden ved bekæmpelsen af AIDS, vi skal og må være klar til at benytte skrappe midler. Det drejer sig for øjeblikket om at få bekæmpet en sygdom hos en mindre gruppe mennesker, men antallet vokser. Skrappe midler blev taget i brug ved udryddelsen af kopper, og bekæmpelsen af tuberkulose skete også ved tvangsmidler. Det er således ikke korrekt, hvad der oplyses fra Sundhedsstyrelsens side, fra eksempelvis Michael von Magnus. Kan det mon tilskrives uerfarenhed blandt Sundhedsstyrelsens folk?

Jeg skal derfor på Fremskridtspartiets vegne fremsætte følgende:

*Forslag om motiveret dagsorden.*

- »Folketinget opfordrer regeringen til
- at ophæve anonymiteten ved test for HIV-antistoffer,
- at indføre registrering af AIDS-smittede,
- at sikre straffemuligheder ved bevidst viderebringelse af AIDS-smitte.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 64).

**Formanden:**

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

**Dorte Bennedsen (S):**

Ja, så er registreringshesten atter en gang trukket af stald, og det var jo fristende blot at besvare denne forespørgsel om, hvornår registrering skal indføres, med et: Aldrig, og så forlade talerstolen igen.

Men da vi er af den opfattelse, at ministeren faktisk ikke er uden skyld i, at spørgsmålet stilles på ny, fordi hun ved sin tiltræden sidste efterår kom med en række ganske forvirrende og til tider overordentlig modstridende udsagn vedrørende registrering, finder vi, at det er på sin plads at komme med en kortere uddybning.